

Пѣснь 7. Ирмосъ: На камени мѧ вѣры оутвердѣвъ.
Видѣвъ бодреннѡ душѣ твоєѧ ѿчѣма ѿкъ
всѧ свѣтна свѣтъ, ѡвѣргъз еси всю мѣркѣю
красотѣ, ѿ нищымъ ѿмѣнѣа твоѧ раздалъ еси,
ѿ некрѣдомое сокровище стѣжалъ еси.

Бжественныхъ послѣшавъ заповѣдей, въ мол-
чаніи пребылъ еси во всемъ житіи, ѿ ѿкъ
непотрѣбенъ ѿ безчестенъ во ѿтчествіи тво-
емъ влѣніася еси поношеніемъ, ѡ истинныа
славы питѣася желаніемъ. Слава:

Ѳвратѣлъ еси плещѣ своѧ ѡ мѣра, ѿ воз-
велъ еси въ горы ѿчи твоѧ, чѣа помочи ѡ
тѣдѣ бжественныа, тѣмже ѡ горы стѣа
своєѧ оуслѣша тѧ бгъ, ѿ вознесѣ тѧ чѣдесѣ.

И нынѣ: бгородиченъ.

Воспѣваетъ бготецъ къ дѣицѣ, оухо твоѣ
прикаонѣ дщи црѣва, ѿ виждѣ людѣи твоѧхъ
ѡсловленіе. гласы ѿхъ оуслѣши влажѣщихъ
тѧ, ѿ твою величѣющихъ мѣлостъ.

По сѣхъ ѡвѣе глабѣи:

Спасѣ ѡ вѣдъ рабѣ твоѧ преподѣбне ѿче
Іѡанне, ѿкъ вси по бгѣ къ тебѣ привѣгѣ-
емъ, ѿкъ къ нерѣшимомѣ столпѣ, ѿ тѣпломѣ
предстѣтелю.

Прѣзри